

hírléső

..... Óklánd Község Polgármesteri Hivatalának időszakos kiadványa | III. évfolyam, 1. szám, 2013. március

Tűzoltóautót kapott a község

Tűzoltóautót adományozott Óklánd községnek a németországi Stadt Schwedt város. 2012. december 5-én ünnepélyes keretek között adták át az autót.

Az oklándi Elhelyező Központ és Stadt Schwedt település többéves baráti kapcsolata révén a helyi önkéntesekből alakult tűzoltócsapat egy használt, de korszerű tűzoltóautóval gazdagodott a télen. A Németországból indult tíztagú csapat mintegy 1600 kilométert tett meg, hogy ajándékukat elhozhassák a községnek. – 2011 decemberében nagykapacitású pumpával, tűzoltó-

egyenruhával és tömlőkkel ajándékozták meg a csapatot, 2012. decemberében pedig egy autóval is gazdagodott az önkéntes alakulat, amelynek nagyon örülünk, és hálásak vagyunk érte. December 5-én érkeztek meg Óklándra az ajándékozók, akiket Cseke Miklós polgármester köszöntött, de beszédet mondott Hans Jackel is, a csapat vezetője, majd koccintással és ünnepi ebéddel zárult az átadás, illetve a helyi fúvószenekar is közreműködött műsorával – nyilatkozta Füzi Károly, a tűzoltócsapat vezetője.

Folytatás a 2. oldalon

HÚSVÉTI GONDOLATOK

DICSÉRTESSÉK A JÉZUS KRISZTUS!

Az angyalok a betlehemi éjszakában csak a jóakarátú embereknek zengették a békességet, de vajon a húsvéti angyal alleluja harsonájának van-e üzenete a bűn sötétségében vergődő ember számára?

Húsvét szent ünnepén – választ keresve vergődő kérdésünkre – szólaltassuk meg Tamási Áront. A Tiszta beszéd című könyvében van egy elbeszélés, címe Ábel húsvéti üzenete. A székely édesapa és fia, Ábel a tavaszi kikeletben sétára indulnak. Épphogy kiérnek a tetőre, megszólal a szülőfalu nagyharangja, aztán ott lent a völgyben a szomszédfalu is. – Édesapám, miért harangoznak olyan szépen? – kérdezte Ábel. – Azért fiam, mert Krisztus feltámadt az embereknek. – A rossz embereknek is? – Azoknak is, fiam. – Hát azoknak miért? – Azért, hogy ezzel is hirdesse, miszerint Ő váltja meg a rosszakat is, nem pedig a latrok. A feltámadás ténye tehát örömhír az Istent szeretőknél és a tékozló fiúknál egyaránt. Nagyszombat éjjelén ezért vonulunk égő gyertyákkal kezünkben a faluba, és harsogjuk bele a sötét éjszakába: „Föltámadt Krisztus e napon! Alleluja! Hála legyen az Istennek!” A feltámadt Üdvözítőtől azt kérem húsvéti ajándékkul, hogy a két Homoródmunte ősi harangjait ezen a szép ünnepen húzza össze, hadd kongassák érhangjukkal mindannyiunk lelkébe: „Feltámadt Krisztus e napon, (...) Alleluja! Hála legyen az Istennek!”

A megtisztult lélek örömét kívánom minden testvéremnek!

Tamás Huba plébános

112 Az önkéntes csapat tagjai az új egyenruhákban

Folytatás az 1. oldalról

Mint elmondta, szerencsére nem kellett még igazi bevetésen használni, de őszinte megnyugvást jelent, hogy rendelkezésre áll ez az autó, és így segíteni lehet a bajbajutottakon, ha a szükség úgy kívánja. Ugyanakkor azt is elmondta, hogy az alakulat, mely harminckét önkéntes tagot számlál (kilenc önkéntest Homoródújfaluból, tízet Homoródkarácsonyfalváról és tizennégyet Oklándról), már részt vett néhány tűzoltó-találkozón, és

terveik szerint az idén a községben szerveznek hasonló versenyt, találkozt, ahol a környék tűzoltócsapatai, -alakulatai mérhetik össze tudásukat különböző ügyességi versenyeken, vetélkedőkön.

– Augusztusban Lövétén, októberben pedig Homoródszentmártonban szerveztek tűzoltóversenyt, amelyen képviselte magát Oklánd község is a 2009-ben újralakult tűzoltóalakulattal, illetve tavaly nyáron a helyi iskolásokkal a megyei, gyermekeknek szervezett tűzoltóversenyen is részt vettünk, ahonnan dicséző oklevéllel

jöttünk haza – mesélte Füzi Károly. – Ugyanakkor terveink között szerepel egy helyi verseny, vetélkedő megszervezése is. Szeretnénk, ha a nyáron a környékbeli tűzoltókat mi láthatnánk vendégül egy rendezvény keretében.

Az alakulat vezetőjétől azt is megtudtuk, hogy szívesen látnak minden fiatal jelentkezőt a csapatban. – Bárkit szívesen látunk, aki vállalja önkéntesen ezt a feladatot és helytáll adott helyzetben, egy esetleges tűzesetkor, illetve részt vesz az alakulattal a különböző rendezvényeken, bemutatókon, vetélkedőkön. Köszönettel tartozunk továbbá a polgármesteri hivatalnak, hiszen segítenek fedezni a kiadásokat, az üzemanyagot és a különböző felszerelések beszerzésében is szerepet vállalnak. Idén például a meszelésben és ajtócsérelésben segítik az alakulatot, és remélem, a jövőben, ahogy eddig is, segítségünkre lesznek a köz érdekében – tette hozzá. Azt is elmondta, hogy tűzesetkor a 112-es segélyhívó számot kell tárcsázni, és bejelenteni a település nevét és a pontos címet, ahol tűz ütött ki, így a diszpécser értesíteni tudja az alakulatot, akik percekben belül a helyszínre tudnak sietni.

Benedek Enikő

112 KÖRKÉP

Községi hírek

Cseke Miklós polgármester az elmúlt hónapok községi törvényeiről tájékoztatott.

▲ Iskolafelújítás

Nagy előrelépés történt az oklándi általános iskola felújítási munkálatai körül, hiszen befejeződni látszanak a több éve elkezdett munkálatok. Az oktatási egységnek immár a tetőszerke-

zeti munkálatai is befejeződtek, januártól pedig a központifűtésrendszer is működik. – Meg van a pénz a teljes felújítás befejezésére, és őszig, az új iskolai tanév kezdéig le is zárjuk a munkálatokat – nyilatkozta a polgármester.

▲ Ravatalozó és rendelő

A tavaly elkezdett homoródkarácsonyfalvi ravatalozó építése is jó ütemben halad, körülbelül nyolcvan százaléka kész van. – A munkálatokra megvan a teljes összeg, így remélhetőleg mihamarabb befejezzük az építkezést.

Tudni kell azonban, hogy Harghita Megye Tanácsának támogatása nélkül a hivatal egymaga nem boldogult volna ezzel a feladattal. A tervezett átadás július első vasárnapján, Sarlós Boldogasszony búcsús ünnepének keretében lesz megtartva – tette hozzá a polgármester, aki azt is elmondta, hogy sikeresen felújították a homoródkarácsonyfalvi orvosi rendelőt is, amelyben a karácsonyfalvi közbirtokosság vállalt oroslánrészt. A rendelőben heti egyszer Nuszer doktor úr fogadja a betegeket.

▲ Pályázatok, projektek

Lezárult lengyelországi Klucze település által kezdeményezett nyertes uniós pályázat projektje, melynek fő célja egy többnyelvű honlap elkészítése volt. – A projekt októberi, lengyelországi zárókonferenciáján Oklánd község és a Homoródmente épített örökségét, idegenforgalmi értékeit és a turizmusban rejlő lehetőségeket mutatta be előadásában Benedek Enikő. A projekt életben tartásához, működéséhez elengedhetetlen, hogy akik felkerültek a honlapra és élnek az abban rejlő lehetőségekkel, folyamatosan frissítsék az adatokat és kövessék nyomon az esetleges újításokat. A honlapon (www.regio4trip.eu) van fórum is, a szállásokat lehet értékelni, lehetne blogokat írni, filmeket feltölteni a településről, szálláshelyekről, kézműves termékekről stb. Élni kell ezzel a nagyszerű lehetőséggel – mondta a polgármester.

Ugyanakkor Pilis, Jobbágyi egyik felvidéki testvértelepülése, Európa a Polgárokért elnevezésű uniós pályázatot írt, melyben községünk is szerepel. A nyertes pályázat keretében június 27–30. között testvértelepülési találkozót szerveznek. Ezen a találkozón

Ünneplők a március 15-i rendezvényen

részt vesz községünk küldöttsége is – egészítette ki a polgármester a beszámolót.

▲ Március 15.

Okládon is ünnepélyes keretek között emlékeztek meg az 1848–49-es forradalom és szabadságharc 165. évfordulójára március 15-én. A megemlékezés a polgármesteri hivatal udvarán kezdődött a helyi fúvószenekar közreműködésével, melyet Cseke Miklós polgármester ünnepi beszéde és Lurcza Csaba fafaragó mester kopjafájának leleplezése követett. A forradalom eseményeiről Benedek József Gyula tar-

tott előadást az egybegyűlteknek, majd Ilkei Árpád lelkész ünnepi gondolatait osztotta meg az egybegyűltekkel. A kopjafát Tamás Huba homoródkarácsonyfalvi lelkész áldotta meg és szentelte fel.

– A rendezvényt a helyi RMDSZ-szervezet, a polgármesteri hivatal és a helyi tanács szervezte, a kopjafánál pedig a hivatal, a tanácsosok, a községi RMDSZ, az Oklándi Közbirtokosság, az Újfalusi Közbirtokosság, az Elhelyező Központ, a Szarvasmarhatartók Egyesülete, az oklándi Fúvószenekar és a Kelemen Imre Általános Iskola küldöttsége helyezte el koszorút. Ünnepi műsorral felléptek a helyi gyermekek, szavaltak és énekeltek, majd az oklándi Elhelyező Központ női énekkara és a fúvószenekar működött közre – tette hozzá a polgármester.

▲ Falunapok

Második alkalommal tartottak falunapokat Homoródújfaluban késő ősszel, 2012 októberében. – A négynapos rendezvénysorozaton jelen volt dr. Verestóy Attila szenátor, Antal István parlamenti képviselő, Borboly Csaba, Hargita Megye Tanácsának elnöke, valamint az anyaországi Cserépfalu, Homoródújfalú testvértelepülésének küldöttei és a község egi meghívottjai, barátai – mesélte a

A március 15-i ünnepségen

polgármester. A falunapok változatos programjai mellett felavatták a helybéli Várbükk Közirtókossá új székhelyét is, illetve az uniós tejbegyűjtő központot. A kulturális műsor keretében a testvértelepülés görög táncsoportjának előadását kísérhettük figyelemmel, de fellépett Szabó László is, aki gitárkísérettel dalokat adott elő, illetve Magyar Gyula tárogatón játszott a közönségnek. – Színvonalas, tartalmas falunapok voltak. Mindennek emlékére és a barátság szimbolikus megerősítésére a cserépfalvi önkormányzat küldöttségétől egy kőlapba faragott Nagy-Magyarország-térképet kaptunk ajándékba – fűzte hozzá a polgármester, Cseke Miklós. Ugyanakkor a helyiek is színpadra léptek, az Árvalányhaj Néptáncsoport, Egyed Norbert szintetizátoros műsorát is láthattuk-hallhattuk, este pedig vendégelőadásaként a csíkszentgyörgyi humorcsapat szórakoztatta az egybegyűlteket. – Vasárnap istentisztelet és az Idősek Napjának megünneplése, illetve szeretetvendégség volt a helyi kultúrotthonban, hol a település és a környék múltjáról, jelenéről vetített előadást tartottak a jelenlévőknek, majd közös vacsora zárta a rendezvénysorozatot –

Gyermeklakodalmom volt Homoródkarácsonyfalván 2013. január 26-án

emlékezett vissza a polgármester, hozzátéve, hogy a falunapokon a cserépfalvi óvónők 70 000 forintot adtak át a homoródújfalusi óvodának, melyet ezúton is tisztelettel megköszönnek.

▲ Határozat

Január folyamán a Tanfelügyelőség 2013/51-es számmal átiratot küldött a polgármesteri hivatalnak, melyben kérte a 2013–14-es tanév beiskolázási tervének leközlését. A január 17-i tanácsülésen határozat született 2013/8-as számmal arról, hogy a beiskolázási tervben, az oktatási egység struktúrájában semmiféle változás nem lesz a tavalyi évhez

képest, minden úgy marad, ahogy volt.

Cseke Miklós polgármester a következőképpen fogalmazott a határozattal kapcsolatban: – A tanácsulást követően, melyen az a döntés született, hogy nem lesznek változások, mégis aláírásgyűjtés indult a homoródújfalusi iskolából. Ez félrevezetéssel párosult, azzal vádolták a hivatalt, hogy meg akarja szüntetni az újfalusi iskolát. Sajnos olyan szülők is áldozatul estek ennek az aláírásgyűjtési hullámnak, akik utólag elmondták, fogalmuk sem volt arról, mit írtak alá. A polgármesteri hivatalhoz kellett volna fordulniuk kérdéseikkel, kétélyeikkel, mi mindig rendelke-

Március 15-én Homoródkarácsonyfalván ünnepélyes keretek között kopjafaavatás volt a templomkertben

zésére állunk mindenkinek, aki információt szeretne szerezni bármilyen ügyben. A határozat tisztán és világosan leszögezte január 17-én, hogy változtatások nem lesznek. Állítom, hogy alaptalan módon elindítottak egy lejárató hadjáratot. Kérdem én: kinek az érdeke egy ilyen uszítás, gyűlölködéskeltés a településen?

Az ügygel kapcsolatban Pascal Melinda iskolaigazgatót is megkérdeztük, aki a következőket mondta: – A februári iskolai vezetőtanács gyűlésén sok mindent elbeszélgettünk a jelenlévőkkel, de hangsúlyozom, hogy a gyűlés végén azzal a tudattal távozott innen mindenki, hogy a beiskolázási tervben nem fog változni semmi, ahogy a polgármester úr is elmondta, minden marad a régiben, ugyanúgy, ahogy ebben a tanévben működött. Tehát nem volt olyan döntés a vezetőtanácsgyűlésen, amely okot adhatott volna egy ekkora félreértésre. Kétségtelen, hogy sok mindenről beszélgettünk az ülésen, hiszen el kellett készíteni a beiskolázási tervet a 2013/14-es tanévre, és 19 gyermekkel fogjuk indítani az új tanévet, amely létszám szerint nem elegendő. De ez egy megbeszélés volt, a döntés egyértelműen abban maradt, hogy sem strukturális, sem másfajta változtatás nem fog történni.

▲ Megépült a híd

Befejeződtek a homoródkarácsonyfalvi Pityókás-híd újjáépítésének munkálatai. A hidat néhány éve elvitte az árvíz, de három évvel ezelőtt megépítették a támfalait, az idén pedig a polgármesteri hivatal szociális közmunkával újjáépítette az átkelőt. Az újjáépítés a Homoródkarácsonyfalvi Közirtokosság faanyag-támogatásával valósult meg – tudtuk meg Godra Lehel alpolgármestertől.

Benedek Enikő

 Az épülő Pityókás-híd

 Az épülő homoródkarácsonyfalvi ravatalozó

 Megújult az oklándi iskola tetőszerkezete is

„Visszakaptam azt, ami jár nekem”

Harminchat homoródkarácsonyfalvi lakos tett állampolgársági esküt közel egy éve a magyarországi Nógrád megyei Varsányban. Az emlékezetes eseményről Barabás József bácsi mesélt lapunknak.

„Másodszorra kaptam meg a magyar állampolgárságot 2012 májusában, amikor harmincöt homoródkarácsonyfalvi társammal együtt Varsányon, a testvértelepülésünkön esküt tettem. Óriási ajándék volt számomra, hogy az anyaföldön adták vissza azt, ami jár nekem. Köszönettel tartozom ezért úgy az itteni lelkészházaspárnak, mint a varsányiaknak, akik ünnepélyessé tették számunkra ezt az alkalmat, testvéreként fogadtak bennünket.

Már itthon nagy volt a készülődés, én szívvel-lélekkel készültem az eseményre, mert éreztem, hogy itt az ideje ismét hivatalosan magyarnak lenni. Május 18-án indultunk útnak, majd másnap 11 órától kezdődött az ünnepély, melyen jelen volt és beszédet

mondott Balogh Elemér magyar alkotmánybíró, Balla Mihály, a magyar Országgyűlés Külügyi Bizottságának elnöke, Varsány polgármester asszonya, a község jegyzője és olyan helyi emberek, akik ünnepélyessé tették ezt a számunkra nagyon fontos eseményt. Az a nap megható volt, emlékezetes és szívet melengető.

Az eskütétel helyszínéül szolgáló terem három színben pompázott, az asztalon a virágok, a földig érő magyar zászló – mindennek lélekemelő hangulata volt. És ahogy felmentünk egyenként a színpadra átvenni az állampolgárságot igazoló okiratot, megszólalt a háttérben a kórus. Soha nem hallott gyönyörűséggel énekeltek:

„Szállj dalom, szállj, gyöngye kis madár / Határokon túl a Hargitáig szállj, / Bátorítsd a csüggedőt, vigasztald a szenvedőt! / Krisztus soha el nem hagyja őt!” Most is hallom, ahogy énekeltek, és könnyes lesz tőle a szemem. Addig énekeltek, míg az utolsó karácsonyfalvi is át nem vette az iratot. És a himnuszt úgy énekeltek végig, ahogy már

régen nem: szívemben, lelkemben igazi magyarként. Amikor átvettem az okiratot, lehajoltam, s könnyes szemmel csókoltam meg a magyar zászlót.

A tiszteletes úr és Béla Albert is megható, szép beszédet, köszöntőt mondott, én pedig elszavaltam a Magyar vagyok, magyarnak születtem és a Három szín című verset, de ének is és klarinétszóló is emelte az ünnep hangulatát. A kopjafaavatást és koszorúzást követően díszebédet adtak a tiszteletünkre, és éjjelbe nyúló mulatózással zárult a nap. Nagyon jól éreztem magam, hiszen olyan aranyosak azok a palóc lányok, asszonyok, menyecskék, abban az ő viseletükben. Kedves volt mindenki velünk, testvéreként fogadtak és ünnepeltek velünk együtt.

Mielőtt hazajöttünk volna, a tiszteletes asszonyék teljesítették egy kívánságomat. Régóta vágytam egy magyar címeres kicsiny zászlóra és egy kabátra tűzhető magyar koronára. Most itt őrzöm őket a szobámba, és úgy nézek rájuk, mint Jumurdzsák a talizmánjára.

A magyar érzelm megerősítését jelentette ez az esemény mindannyiunknak. Arra a szeretetre, amire vágytunk, megkaptuk és éreztem, hogy érdemes volt élni, mert még magyarok lettünk. Ezt 1940-ben is átéltem már egyszer, amikor visszaadták négy évre Magyarországnak Észak-Erdélyt. A meghatottságot érzem, hogy végre ismét magyar vagyok, nem számkivetett.

A feleségem ágyban fekvő betegként nem tudott velünk jönni, de Magyarországról eljött a közjegyző, hogy meggyőződjön a valóságról és felhatalmazást adjon arra, hogy átvehessem az ő okmányait is. Magyar állampolgárként halt meg. Hogy mit jelentett számomra, számunkra mindez, elmondani nem lehet, ezt érezni kell szívvel, lélekkel. Az ember

életében ezek a vízváltó pontok. A házasságom napja és az eskütétel: ezek voltak életem legszebb napjai. És hiszem, hogy azok, akik ráléptek az anyaföldre és ott tették le az esküt, másképp élték meg ennek valóságát, mint aki itthon vált ismét magyarrá. Mindezzel régi vágyam teljesült. Magyarként fogok én is majd meghalni."

REMÉNYIK SÁNDOR:

Három szín

A keblünkről letiltották,
Leszaggatták a három színt;
Keblünkről beljebb vándorolt:
Befogadták a szíveink.
Ameddig piros lesz a vér,
Ameddig fehér lesz a hó,
Amíg zöldel a rét füve,
Lesz jel, eszünkbe juttató:
Hogy hitünk hol van, hol hazánk,
Hogy hova, kihez tartozunk,

S kié a föld, hol elsüllyed
A koporsónk, ha meghalunk.
Hogy az életünk sivatag,
Hogy vérbemártott kép a táj,
S a testnek a letépett tag
Utána sír, utána fáj.
Ameddig piros lesz a vér,
Ameddig fehér lesz a hó,
Amíg zöldel a rét füve,
Míg lesz magyar szív, dobbanó:

A keblünkről letilthatják,
Letéphetik a három színt,
Keblünkről beljebb vándorol,
Befogadják a szíveink.
E három szín után fog szívünk
Sikoltva égni, vérzeni,
Ki mindenünnen leszaggatta.
Jöjjön és onnan tépje ki!

MOZAIK

Ünnep után – ünnep előtt

Újabb tavasz köszöntött ránk – és máris túl vagyunk egy újabb március 15-én, lejártak az ilyenkor szokásos „felhajtások” – emlékezések, avatások, koszorúzások és a többi, egyesek szerint „nagyagyarkodásnak” nevezett események is. Sajnos – jó szokás szerint – ezen esemény újból megosztotta kicsiny községünk népeségét – de hát megszokhattuk volna, elvégre nincs új a Nap alatt.

Nemsokára újabb húsvétra ébredünk, remélve, hogy a tavasz újjászületése, a Megváltás és a

Feltámadás ünnepe valami újat, jobbat és szebbet fog hozni mindannyiunk sűrű hétköznapjaiba. Feltámadásra, megnyugvásra, megtisztulásra pedig ugyancsak nagy szüksége lenne sokféle téren – nemcsak nekünk, hanem az egész székelységnek vagy akár az összmagyarságnak is. Akár az egyházak, akár a civil életünk, vagy a nemzetünk sorsának alakulását vesszük vizsgálat alá – mindenhol nagy szükségét érezzük a megújulásnak, a változásnak, a megjobbulásnak.

Megújulni, feltöltődni – új korszakokat, új tavaszokat átélni egyaránt hasznos lenne mind önmagunk, mind családjaink, közösségeink és mindenekelőtt saját népünk számára is. Így várunk kell, hinnünk kell az elkövetkezendő húsvéti feltámadásban – ez fogja jelenteni számunkra, kissé alulértelmezve, testünk, lelkünk és szellemünk megújulását. Fogadjuk fel, hogy ekképpen megújulva és megerősödve sokkal többet fogunk tenni mindnyájunkért, egy szebb, biztosabb és derűsebb jövő érdekében. Itt, itthon, az immár ezeréves Kárpát-medencei hazában. Így legyen!

Benedek József Gyula

Edzőtábor volt Oklándon

A *Hegyeshalmi Sport Club (Magyarország)* sportolói múlt hónapban, február végén tíz napot töltöttek községünkben. A téli felkészülésre szervezett edzőtáborukat – a polgármesteri hivatalnak köszönhetően díjmentesen – az oklándi műgyepes pályán tartották, és a csapatépítés, edzés mellett barátságok is szövődtek a helyiek és a csapat tagjai között.

– Harminchárom sportolót fogadott a község, az elszállásolásuk pedig a Siculus Panzióban és az Elhelyező Központ vendégházában volt megoldva – nyilatkozta Godra Lehel alpolgármester. Majd hozzátette: – Február 16-án egy közös barátságos mérkőzést is játszott Oklánd

A nagy csapat

és Hegyeshalom focicsapata, melyet záróünnepséggel koronáztunk meg. A csapat köszönetképpen labdákkal ajándékozta meg a helyi focistákat, mi pedig egy Lurcza Csaba által faragott, közös címert tartalmazó plakettet adtunk át a hegyeshalmiaknak. Csuppon Tamás, aki négy éve tagja a Hegyeshalmi Sport Club

egyesületnek, a kisalfold.hu internetes újságnak a következőket nyilatkozta ittlétéről:

– Azt hiszem, mindannyiunk nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat. Edzeni érkezünk a településre, de mind-egyikünk sokkal többet kapott ott ennél.

ANYAKÖNYV 2012 OKTÓBERÉTŐL

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

Mátyás Katalin
és Máthé Árpád-Zsolt
Benedek Tünde és Szabó Zsolt

SZÜLETÉSEK

Makkai Vince
Kovács Rajmond Csongor
Máthé Réka-Krisztina
Benedek Erika-Zsuzsánna
Komán Lajos
Lingurar Sándor
Ince Barbara
Farkas Gyuri Sandra-Soleda
László Dávid
Egyed Levente
Lingurar Sabina
László Arnold

ELHALÁLOZÁSOK

Máté Juliánna
Nébel Áron
Boldizsár Tibor
Miklós Zsuzsánna
Timár Károly
Béla Jolán
Füzi József
Barabás Sára

2013-AS TANÁCSI HATÁROZATOK

1. Határozat a 2012-es év költségvetési deficitjének lefedéséről.
2. Szociális segélyre jogosult személyek évi munkatervének jóváhagyása.
3. A javak leltározásának jóváhagyása.

4. A 2013-as évi adók és illetékek jóváhagyása.
5. A homoródújfalusi tanítói lakás házbérének megállapítása.
6. A 41/2012-es határozat kibővítése.
7. Tagsági díj jóváhagyása a Homoród – Rika – Küküllő Szervezetnek.
8. Beiskolázási javaslat a 2013/2014-es tanévre.
9. Március 15. megünneplése
10. Szemétdíj módosítása a 2013-as évre.
11. Az orvosi rendelő házadó-fizetés-mentesítésére beadott kérvény jóváhagyása.
12. A speciális oktatási intézmény új nevesítésének jóváhagyása.
13. Szemétdíj-fizetés alóli időszaki felmentés jóváhagyása.

Megújult a vezetőség

2012 októberében tisztújító gyűlés keretében új vezetőséget választottak a homoródújfalusi Várbükk Közbirtokosság élére. Az új vezetőség egyik tagjával, Benedek József-Gyulával beszélgettünk.

– *Miért volt szükség vezetőségváltásra?*

– Hogy volt-e szükség váltásra, változásra, erre leginkább a teljes tagságnak kellene felelnie. Szerintem szükséges volt, mert a megelőző időszakban nem igazán voltak gyűlések, tevékenységi beszámolók, és ha volt is, azokon nem tájékoztatták megfelelőképpen a közbirtokosság ügyeiről az érintetteket a szabálynak megfelelően, az egész közbirtokosság egy magánvállalkozásnak számított, mintsem valamilyen közösségi szervezetnek. De bizonyára megfelelt ez így mindenkinek. Ahogy Platón is mondta: minden népnek olyan vezetői vannak, amilyeneket megérdemel. Ez érvényes községi, megyei, országos és akár uniós szinten is. Biztosan ezt érdemeltük meg. Mert ha nem léptek, nem léptünk semmit, akkor azt jelentette, hogy elfogadtuk azt, ami volt. A tisztújítást követően nemcsak a vezetőség tagjais körében lett változás, hanem új cenzorbizottság is alakult. Hivatalosan pedig most zajlik az új vezetőség bejegyzése a törvényszéken.

– *Milyen tervekkel láttok neki a feladatoknak?*

– Először is rendet kell teremteni. Habár sokan azt lesik, várják, hogy ebben a feladatban mielőtt elbukjunk, de egyelőre „nem tesszünk eleget efféle óhajoknak”. Tizenkét év mulasztását kell rendbe

tenni, amennyire lehet. A legközelebbi tervek a következők: mielőbbi legelőtakarítás, az erdővagyon, a területnagyság és az erdőhatárok tisztázása, a fa mennyiségének és minőségének feltérképezése, esetleges szerződéskötések új, Hargita megyei erdészetekkel, a tagság számára a téli tüzelőfa biztosítása mielőlt lehetőséges, területalapú támogatások igénylése a legelőkre stb. Hosszú távon a közbirtokosság vagyonának a feltérképezése is szükséges, a székház jogi és telekkönyvi tisztázása, a tejcarnok helyzetének tisztázása. Lényegében egy működőképes közbirtokosság létrehozása a cél, amely a nevéhez méltón a köz javát szolgálja, nem pedig egy kisszámú csoport magánérdekeit tartja szem előtt, semmibe véve a többség, a tulajdonosok véleményét és érdekeit – sőt sok esetben gúnyt űzve belőlük.

– *Milyen üzenetet szeretnétek eljuttatni a faluközösségnek?*

– A közbirtokosság mindannyiunk közös és oszthatatlan, őseitől ránk maradt öröksége. Éppen

ezért mindannyiunk kötelessége az örökséget védeni, fenntartani és átadni az utánunk következő generációnak. A mi részünkről minden szándék meg van e cél teljesítésére, habár tudjuk, hogy rengeteg nehézséggel kell szembenéznünk e folyamat során. Hogy ez sikerüljön, szükség van a faluközösség, a tagság összefogására és támogatására. Akárcsak a régi időkben, de a mai időkben ez még fontosabb követelmény. Úgy érezzük, hogy ez a támogatás jelenleg megvan és érezhető, így együtt eredményesen tudunk dolgozni. A legfontosabb, hogy „tudjunk akarni”, és ha szükséges, akkor tudjunk félreállni is. Mindig vannak újak, ügyesebbek és jobbak, senki sem tökéletes és senkinek sincs semmiféle bársonyszék az ülepéhez varrva. Egyeseknek nehéz a „rég jó” szokásaikról lemondani és elismerni azt, hogy mindig van alternatíva, mindig van más lehetőség is – amely nem szükségszerűen jobb, de más. A közbirtokosságnak meg valahogyan – ha lassan is – azzá kell válnia, amit a neve maga is jelez – az újfalvi faluközösség oszthatatlan tulajdonává. Közbirtokossággá, a szó legszorosabb értelmében, nem pedig gazbirtokossággá.

Benedek Enikő

 A Várbükk Közbirtokosság épülete

„Lelkipásztori teendőim az elsők, de éppoly fontos az épített örökség védelme, szépítése is”

Néhány hónappal ezelőtt új plébános kezdte meg munkáját Homoródkarácsonyfalván. A papi hivatásról, a tervekről, a mindennapokról Tamás Huba plébánossal beszélgettünk.

– *Mikor döntött a papi hivatás mellett?*

– Olyan családban születtem Székelyudvarhelyen, ahol a hit természetes eleme volt az életnek. Olyan, mint a levegő az élethez. Meghatározta mindennapjainkat az imádság, a keresztény értékrend, az egyházhoz való ragaszkodás. A családban volt már négy pap, visszamenőleg az 1700-as évekig, illetve kántortanítók, kántorok is, így nem volt idegen számunkra az egyházzal való kapcsolat. Már a neveltetésem is ebben a szellemben történt – a hivatásunk ébredését segítette a család bizalmi légköre is. Azért beszéltem többes számban, mert egyetlen ikertestvérem is pap, ő jelenleg Fogarason plébános és ifjúsági lelkész az egyházmegyében.

1992-ben egy fiataloknak tartott nyári lelkigyakorlaton mondtam ki először, hogy pap szeretnék lenni. A családnak már korábban is említettem, de igazán ekkor fogalmazódott meg bennem. Gyermekkoromban nagyon jó közösség volt Székelyudvarhelyen a Szent Miklós-plébánián. Mindegyik pap lelkes volt körülöttünk, ez a hivatás boldogsággal töltötte el őket, és mi láttuk ezt. A plébánián nagy hangsúlyt fektettek a hitoktatásra, 200-as tömegekkel óránként váltottuk egymást akkoriban, és ez nagy élmény volt. Közösségi szellemet

kaptunk ott, bevezettek a hit világába. Mindezek a tényezők segítettek örömmel kimondani az igent Isten hívó szavára. A döntés komolyan elhatározott és szabad volt.

– *2005-ben szentelték pappá Gyulafehérváron. Hol volt az első papi állomáshelye?*

– Erdővidéken, Baróton kezdtem papi tevékenységemet, ahol segédlelkész voltam, emellett a hitoktatás volt a legfőbb feladatomban. Jól éreztem magam ott is, érdekes a baróti emberek világa, hiszen távol van a település a főbb utaktól, kulturális központoktól, szegénység van ott is, de az emberek megmaradtak egyszerűnek, összetartónak, lelkesnek. Szép tapasztalat volt ott az a négy év, 2005-től 2009-ig. Ezt követően, 2009–2011 között Rómában tanultam a pápai Lateráni Egyetemen – ez a Rómában működő 16 pápai egyetem egyike, ahol házasságtéológiát és családpszichológiát hallgattam egy licenciátusi ösztöndíjjal.

– *A tanulás mellett milyen tapasztalatokkal gazdagodott Rómában?*

– A katolikus egyház egyetemességét volt a legérdekesebb meg tapasztalnom ott. Egy olyan kollégiumban laktam, ahol közel százan voltunk és hetven népnek a fiai az egész világról – Afrikából, Távol-Keletről, Európából stb. Érdekes volt megismerni őket, közel kerülni hozzájuk a mindennapi életben, tapasztalni, hogy hogyan gondolkodnak például az afrikaiak, a latin-amerikaiak... Kiemelkedő esemény volt például az, hogy ott lehettem

II. János Pál pápa boldoggá avatásán, hiszen az Intézetet, amelyben tanultam, ő alapította, az ő nevét viselte, és az ő szellemében tanították a házasság és a család „nagy titkát” (Ef 5, 32). Nagy ajándék volt ez a lehetőség az életemben, hogy ott tölthettem azt az időszakot.

– *Róma után Csíkszeredába került, onnan pedig ide, Homoródkarácsonyfalvára.*

– Igen, a csíkszeredai Szent Kereszt-plébánián voltam segédlelkész egy évig. Ez a legnépesebb egyházközsége a gyulafehérvári egyházmegyének, hiszen tizenháromezer katolikus tartozik hozzá. Egy év után, 2012. augusztus 5-én kerültem ebbe a faluba.

– *Mi volt az első benyomása, amikor kiderült, hogy Karácsonyfalván kell papi teendőket ellátni az elkövetkezőkben?*

– Karácsonyfalva nem volt teljesen ismeretlen számomra, hiszen Barótról többször jártam ide, az elődömhöz, aki szintén Rómában tanult. Láttam, hogy hogyan él, milyen feladatai vannak, milyen problémákkal küszködik. Egy alkalommal prédikáltam is itt. És a vidéket gyönyörűnek tartom, örültem, hogy ide kerülhetek.

– *Hogyan fogadták a faluban?*

– Kedvesen fogadtak, reményekkel, lelkesedéssel. Ugyan sok a tennivaló, de lelkes vagyok én is, és Isten segítségével minden tennivalót sikerül majd lépésről lépésre elvégezni. Fontosnak tartom megemlíteni, hogy a közvetlen elődöm

 A homoródkarácsonyfalvi római katolikus templom

FOTÓ: CSEDŐ ATTILA

és elődeim is szépen dolgoztak itt, a szerteágazó pasztoráción túl az épített örökséget is védték, szépítették.

– *Milyen megvalósításokat tud már maga mögött?*

– Az első és legfontosabb, hogy sikerült a templombelső munkálatait befejezni, véglegesíteni. Egy hónap kemény munkája és áldozata meghozta a gyümölcsét. A hívek, de még a gyermekek is az ügy mellé álltak és együtt dolgoztunk. Ugyanakkor villamosítottuk a nagyharangot, projektort vásároltunk a templomba, hogy az énekeket kivetíthessük, megaranyoztattuk a misekelyhet, a hívek karácsonykor új betlehemet vettek a közösségnek, az oltárra szép új oltárkereszt és olajos gyertyatartó is került. A plébánia belső renoválása, a nyílászárók kicserélése, maga a felújítás is egy hónap kemény munka volt.

– *Milyen tervekkel néz a jövő elé?*

– A plébánia tetőzetét kell még felújítani, de Isten segítségével az is meglesz. A ravatalozó is épül, a polgármesteri hivatal a megyei tanáccsal együtt építi, mi pedig helyet adtunk neki. Remélhetőleg a búcsúünnepünkre készen lesz. Szeretnénk egy székegy kaput állítani a

bejárathoz, ami a közbirtokosság és a hívek segítségét is igénybe veszi, felekezettől függetlenül. Azt a kaput egyszer majd mindenkinek át kell lépnie, s milyen szép, ha egy olyan kapun átlépve tehetik meg azt, melyen az élet kibontakozásának virágmintás jelképe fut végig. Ahogy ezen át belépünk a megszentelt térbe, ahol megadjuk szeretteinknek a végtisztességet, az hirdeti egyben a feltámadást is – hogy ugyan a földi élet megszakad, de a keresztyén embernek nincs veszve semmi, hiszen számunkra a halál átmenet az örök életbe.

A ravatalozótér kialakításában is segítenek a falubeliek, az elmúlt hétvégén például a domboldalt takarítottuk meg a ravatalozó körül. Új oltárterítőket is szeretnénk, és pályázatot adtunk le az orgona felújítására is. A liturgikus tér eleminek kicserélése is tervben van, az oltárt, a szószéket, a papi széket, a ministráns székeket és egyéb kellékeket kellene kicserélni, hogy azok illeszkedjenek stílusukban a templomhoz.

– *Hogyan birkózik meg a feladatokkal?*

– Megnyugtató, hogy ebben a lelkipásztori munkában nem vagyok egyedül. Az Úr Jézus a Pásztor, s én

csak a segítője vagyok. A nyáj és a felelősség az Övé. Bizalmát mindig éreztem és érzem, abban is, hogy sokat bízott rám. Ennek tudatában igyekszem a rám bízott feladatot jól elvégezni. Öröm számomra, hogy a közösség, a hívek, a ministránsok is maximálisan mellettem állnak. Lelkipásztori teendőim az elsők mindenképp, hiszen a lelkiekben való gazdagodást akarom szolgálni a hívek felé, de éppoly fontos az épített örökség védelme, szépítése is. Egyetlen hivatalos munkatársam a sekrestyés, harangozó, ifj. Mihálykó Péter. Közös munkánkat családja is segíti. Az egyház ügyében lelkesen dolgoznak, és én hálás vagyok érte. A hitoktatói munkámban kelne el a segítség, és remélem, ez is megoldódik néhány éven belül. Négy falu öt iskolájába kell járnom hitoktatásra, és ez sok energiát felvesz.

Van egy szép kijelentése Szent Cipriának: „A pap csak híveivel mehet be a mennyországba, egymagában soha!” Ez valóban igaz. A papnak imádkozva kell munkáját végeznie, a hívekért, a hívekkel kell élnie. Ha valamit kérhetnék katolikus és más vallású testvéreimtől, az nem lenne más, mint hogy imádkozzanak velem és értem.

Benedek Enikő

Kedves Gyerekek!

Húsvét közeledtével egy, az ünneppel kapcsolatos mesével szeretnénk kedveskedni nektek, melyből kiderül, hogyan köszönték meg húsvétkor Nyúlék a rókcacsalád különös segítségét.

Rejtvényünkben a húsvét elengedhetetlen szimbólumának nevét találjátok. Jó szórakozást a megfejtéshez!

Kívánunk a lányoknak sok locsolót, a fiúknak minél több piros tojást!

Sándor Mónika Eweline
Timár Melinda

- ▲ 1. A barka népies neve
- ▲ 2. Ilyen bejgli is van
- ▲ 3. A tavasz első hónapja
- ▲ 4. Húsvéti tojástartó
- ▲ 5. Ezt teszik a tojásokkal húsvétkor
- ▲ 6. Jézus halálának napja: Nagy...
- ▲ 7. Húsvéti népszokás
- ▲ 8. Az Ő feltámadását ünnepeljük húsvétkor
- ▲ 9. Húsvéti eledel
- ▲ 10. Ezzel írják a hímes tojást

1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									

Devecsery László

Rókaék húsvétja

Egyszer volt, hol nem volt, kerek erdő szélén volt... Nem más, mint a húsvéti nyuszi háza. Olyan volt az egész, akár egy hímes tojás. Kerek az ablaka, kerek az ajtaja, még a kéménye is kereken pöfékelte a kerek füstöt.

Történt egyszer, hogy a legkisebb nyúllány – Nyuszi Juci – kirándulni ment a testvéreivel. Elhatározták, hogy felmásznak a hegy tetejére.

A két nagyobb – Anci és Mancsi – fürgén fel is kapaszkodott a tetőre. Lihegve, sietve Juci is követte őket.

Megcsodálták a felhősipkás hegyeket, a délceg fenyőket és a lankás völgyeket. Juci, kicsit tá-

volabb, egy hegyi kecskét pillantott meg. Mind közelebb merészkedett a hegytető pereméhez. A kövek meglazultak a talpa alatta, ő pedig leesett..., zuhant lefelé..., egészen addig, míg egy kiálló ágacsán fent nem akadt. Juci sírva kapaszkodott... Testvérei nem tudtak neki segíteni, ezért elszaladtak segítségért... Nyuszi Juci panaszos makogása messzire elhallatszott.

Éppen arra járt a róka, legkisebb fiacskájával. Hamarosan meg is pillantották a szorult helyzetben lévő nyusztit.

– Segítsünk neki, édesapám! – szólt a kis róka.

– Nem bánom, segítsünk!

Az öreg róka addig-addig ügyeskedett, míg Juci közelébe nem ért. Lenyújtotta hosszú farkát, amibe a nyuszilány bátran bele is kapaszkodott. Felhúzta a hegy tetejére.

– Most meg fogsz enni? – kérdezte riadtan Juci.

– Dehogy eszlek, dehogy eszlek!

– Csupán segítettünk neked! – felelte a kis róka.

A két róka elszaladt. Juci ámulva nézett utánuk. Közben lihegve, loholva, hosszú kötéllel, megérkezett a nyuszicsalád. Csodálkozva látták legkisebb gyermeküket sértetlenül, épen, egészségesen.

Jucielmesélte, mit történt vele. Az első rémület után mindannyiuknak eszébe jutott valami...

Elérkezett a hímes tojást ajándékozó húsvét napja. Rókaék a pisztrángos tóhoz indultak. A lyuk szájánál majdnem elestek valamilyen. Gyönyörűséges hímes tojások sorakoztak a bejárat előtt.

– Látod, édesapám – szólt a legkisebb rókafiú –, csodálatos dolog valakin segíteni. Lám, nyusziék így köszönték meg a segítséget!

A rókcacsalád apraja és nagyja boldogan csodálta az ünnepet köszöntő hímes tojásokat.

IMPRESSZUM

KIADJA Oklánd Község Polgármesteri Hivatala - Oklánd, Fő út 174. szám, tel./fax: 0266-224023, e-mail: primarocland@yahoo.com, web: www.ocland.ro FELELŐS KIADÓ: Cseke Miklós polgármester SZERKESZTŐ: Benedek Enikő LAPSZÁMUNK MUNKATÁRSAI: Benedek József Gyula, Tamás Huba, Sándor Mónika Eweline, Timár Melinda. NYOMDA: Típo Press Orizont, Csíkszereda